Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De sacramento poenitentiae - Cod. Ettenheim-Münster 375

[S.l.], 1658

Disputatio XX

urn:nbn:de:bsz:31-133198

Visual Library

DISPVTATIO XX

DE INTEGRITATE MÃALI CONFESSIONIS.

Quaeremus hoc loco quibus casibus possit quis valide et licite absolvi, etiamsi n' explicuerit ea omnia q' aliqua sunt materia necessaria confessionis.

SECTIO PRIMA.

Principia generalia excusantia ab integritate mãali confessionis

Suppono duplicem esse integritatem ofessionis mãalis et formalis. mãalis e' in qua manifestant oia pcta mortalia, q' ab ultimo ofessione admissa sunt. Formalis vo in qua n' manifestant oia, s. precise ea q' in his aut alijs citum stajis voluit Xtus manifestari. Integritas formalis e' de essentia sacramenti quo ad valorem, quam quo ad effectum ut patet ex Trid. ses. 14. c. 1. n. 1. mãalis, alias n' fuit ogrue institutum hoc sacrum, cum sepe ob impossibilitatem poenitentis n' solum morale, vel m. physicam, impossibile sit oia pcta explicare ideoq' Trid. ses. 14. c. 1. solum dixit, ea pcta q' post diligentem inquisitionem memoriae occurrunt esse manifestanda, supponens plurium obliviam esse posse.

Hoc supposito duo principia gnralia sunt excusantia ab integritate mãali ofessionis. Primum. impossibilitas q' multiplex ostingere potest. 1. si diligenti examine praemisso n' possit quis recordari oia pcta q' omissis, nisi in tali examine commissa fuerit aliq' negligentia venialis, q' juxta Diana et plures alios tunc censet intervenisse quod n' fuit omissa pars pctor. 2. si impossibilitas imperitiae linguae l. aliorum sensuum n' possit poenitens oia pcta in pctlari explicare, ex quo capite excusantur mortibundi, surdi muti, et imperiti idiomatis. 3. si adsit periculum mortis, quod n' patitur explicari oia pcta nisi velis sine absolutione vitam discedere, cujusmodi pericula sunt naufragium incendium plus, invasio latronum et similia. 4. si sacerdos n' possit tuam et aliorum sit eodem

Ppia Gnalia excusantia ab integritate maali confessionis. 617. De integritate maali confessionis.

152

eodem periculo mortis laborantium confessione integra excipere, quia ratione excusant milites ituri immediate ad conflictum, nauta et remissa instante tempestate, quos omnes sit m. post dictum unicum peccatum unica absolutione in plurali ~~[illegible]~~ solvi, quae est communis omnium fere Doctorum.

Tum principium est impossibilitas moralis quae tum censet adeo quotiens absque gravi incommodo confessioni extrinseco, puta vitae, honoris, fortunae et huiusmodi, sive proprio sive alieno (tenemur n. lege charitatis proximum diligere sicut nosipsos) non possunt omnia peccata singillatim recenseri, cum n. integritas confessionis sit ex iure positivo non censet obligare cum gravi iactura, lex n. Christi suavis est et onus eius levis. Dixi: confessioni extrinseco, quia pudor et verecundia quae aliquando difficillima et quasi moralis impossibilia reddunt confessionem, cum per se illi sint annexa ad eius integritatem ab integritate maali confessionis non excusant.

Hinc excusant 1. omnes ij quae nulla l. suppetente l. affulgente alius confessarij provij affuturi copia in confessione omittunt ea peccata quae pretensione praedicti timent aliquod grave damnum sibi l. proximo eventurum sive illud spirituale fuerit sive temporale, adeoque excusat poenitens quod praedicti iudicat confessarium ex manifestatione sui delicti suppetere occasione peccandi. Quamvis Lucti bene monent Doctores eiusmodi opinio de Confessarijs concipi non facile debeat. Utrum vero ex hoc capite possit aut debeat reticere peccatum ex cuius manifestatione confessarius venturus est in notitiam complicis, dicam paulo post.

Excusant 2. aegri quae diuturniore sacerdotis detentione eum in periculum imminentis contagionis inducerent. Excusant 3. saepe scrupulosi, tum ob periculum reddendae eis confessionis, damnique illis inde impendentis, tum ob summam difficultatem quam sentiunt, quae moralis quidem impossibilitas censet; quare satis aliquid peccatum omittere, quam [illegible] mala subire. Excusant 4. iuxta aliquos m. ij, quae non scribunt sua peccata licet provideant se alias aliquid peccata mortalia omissuros.

Sect. 2. Pdo

Integritate Materiali Confessionis. 618. Disp: 20. Sect: 2.

Quaedam dubia circa integritatem materialem Confessionis.

SECTIO SECUNDA.

Quaedam Dubia circa integritatem materialem confessionis

Quaeres 1. An quis non habet nisi unicum mortale, de quo non potest sine gravi proximi damno accusare se in confessione, et ... ei ... teneatur saltem confiteri venialia. Resp. Resp. affirmative. Ratio est quia adhuc manet totum fundamentum obligationis tenetur Pictor ante susceptionem Eucharistiae permittere confessionem ... constituere se moraliter certum de statu gratiae ... digne suscipiendo.

Quaeres 2. An possit absolvi quis nullum in particulari peccatum potest exprimere, s. solum dicit se peccasse. Multi negant s. plures affirmant quibus subscribo. Ratio est 1. quia integritas confessionis ut dixi sect. ... non obligat ad impossibile ... credibile ... volunt ejusmodi ... relinquere ... pacem justificationis per hoc sacramentum. 2. quia quis recordatur se peccasse mortaliter obliti vero est spem tenetur quamvis nullum aliud peccatum habeat illud peccatum subjicere clavibus, quo peccatum ... est materia sufficiens confessionis, sive illud peccatum in gratia sit mortale sive tantum veniale. In praxi tamen non videtur hac sententia extra tempus paschale et articulum mortis observanda, s. inducendo ... ejusmodi rudes, ut saltem aliquid leve veniale explicent, quod si ita stupidi sint, ut nequaquam ullum veniale apprehendere possint ... brutorum, nec capaces peccati nec doloris ... sine absolutione ...

Obj. Nemo potest absolvi a peccatis indirecte nisi ab aliquo absolvatur directe, atque confitens peccata in communi a nullo absolvitur directe (nullum n. in particulari explicat et teneatur postea si recordetur peccatum in specie singula iterum explicare in confessione) quo neque absolvitur ab omnibus indirecte. Conf. Judex non potest judicare nisi cognita causa, quo neque confessarius absolvere nisi cognitis peccatis in specie. Resp. ad ... majorem. Ratio est

Ratio est quia absolvi directe et indirecte non scientem
apud Deum ex vi Sacerdotis remitti aliquid peccata, aliquid non semper
non. Deus directissime remittit omnia, s. solum scientem obligatum
sufficiendi aliquid peccata clavibus Ecclesiae, omissis aliis. Unde
sensus absolutionis in casu posito est: Absolvo te ab omnibus tuis
peccatis coram Deo directissime, et do tibi gratiam justificantem
coram Ecclesia vero sive in ordine ad obligationem tua peccata si me
moriae ducte occurrerint denuo explicanda, nullum penitus
tibi do absolutionem. Ad Conf. Respondeo negando consequentiam
vere non tali casu confessaris cognoscit eam poenitentis
non quidem totam (hoc non non reperiri alias nunquam liceret mutilare
confessionem) s. quantum hic et nunc morali potuit explicari.

Qu. 3. An si Sacerdos audiens confessionem
timeat se moriturum ante finem possit statim dare absolutionem
sive adsit alius Sacerdos, qui possit totam poenitentis
confessionem audire sive non. Respondeo Probabile est quod sic, ratio est
quia onus bis dicti idem peccatum excusat saepe ab integritate
materiali confessionis (ut patet in tribus multorum Doctorum docentium
superiorem posse audire et absolvere subditum quoad casus reservatos
et deinde cum reliquis peccatis remittere ad ordinarium)
quo idem dictum in Epistola. Ex quo consequenter infero
quod incipit audire confessionem peregrinam longam tamen
ex parte tibi nota posse post audita duo libri peccata
poenitentem absolvere etsi reliqua non illexerit, nec teneri
poenitentem sine absolutione remittere ad alium confessarium
illius linguae peritum. Infero praeterea a fortiori
posse absolvi infirmum, cuius confessionem hodie audivero incipisti, s. cras rediens invenit jam destitutum sensibus.
Nec dicit tunc timere ipsum mutasse voluntatem, nisi expresse
esset de tali mutatione. Lege faciendo peccatis
mortalibus cum potest juxta tria Probabile licite absolvere et
infirmum a periculo plenius aeternae salutis exigere.

Qu. 4.

De integritate materiali Confessionis.

620. Quaedam dubia circa integritatem materialem Confessionis.

Q. 4. An possit absolvi Sacerdos [illegible] in Sacro [illegible] confessionem seu Confessarium [illegible] nec apoplexia, neque aliud signum doloris edidit. Resp. negative [illegible] talis confessio non est Sacramentalis, neque in ordine [illegible] [illegible] fieri [illegible] [illegible] [illegible] ad animum non confitendi.

Q. 5. An possit absolvi [illegible] dedit signum [illegible] absolutionem [illegible] se [illegible]. Negant Layman, Tamburin. et multi alii. Resp. [illegible] ad Lugo [illegible] [illegible] absolvi [illegible] sub conditione [illegible] in lege Catholico vivente et credente [illegible] signa [illegible] confessionis [illegible] sub conditione [illegible] dubitari an [illegible] signa dirigens ad [illegible] [illegible] absolvere [illegible] sub conditione.

Q. 6. An liceat [illegible] dividere seu [illegible] confessionem quoad mortalia [illegible] [illegible] explicando. [illegible] et [illegible] integritatem confessionis [illegible] inter [illegible] [illegible] magna [illegible] necessitas celebrandi aut communicandi, quae non patitur integram peccatorum explicationem. Caeterum quando confessio legitime dimiditur et dividitur singulis absolutionibus fit sensu diversum, nec tenetur poenitens in confessione 2da applicare ea, de quibus se accusavit in prima.

Quaeres 7. An liceat absolutionem [illegible] inter [illegible] confessionem [illegible] quando vero [illegible] [illegible] interruptionis [illegible] major [illegible], ut si eveniret [illegible], vel inter [illegible], vel urgeat aliud negotium, vel quando ex [illegible], vel ex alio [illegible] [illegible] unde

Verum absolui potest moribundus qui nec confessionem petiit nec ullum signum doloris dedit.

Disp. 20. Sect. 3. Dub. 1. Non tamen ad solvendum obligatur, si integra
rende è opolio dubij, ut ipse dictum volvere n. potest. Semper tamen se moriali
ter pro bona vita 100 aureis parentes erit, ne offendat. Cum a. interrupta Confessione
fuit officio n. è ipso pitor antea vacuta repetere omnino officium teneri
tenetur sibi in ipso. Confessio nihil omnino est in fine officium
ea rerum habijaro clavis, hac vel illi fori: Sed prij & antè officij
ptij dolio petoys absolutum.

Sectio 3ª Verum absolui potest moribundus qui confessionem petiit nec ullum signum doloris dedit.

Ex viris probis & Christiane viventibus affirmant Adversarij, Hom
ung, et Antonius de Literali, pro sequuntur Rg.ª. Negant
Viliter de viris moribundis dum pie Christiane viperint, sive n,
oe, ulij SS. quod plenij sriam fiduciam putant in illemo, cum
sociabili Jesu Deo prohibuit Concilium Gulij VIII. Indeo
ego sentiae negantibus subscribo, cum probo 1.º 4.º ipsa Trium SS.
14 c. 5 ad horum penitae cuiuslibet requir accusatio hui, ut tali casu
nulla inter audit accusatio hui, go n. officiat horum penitae. Ubi 2.º
ga in Concilio Arausicano c. 12. & Carthaginiensi 3.º & Toledani, q.
hulite obmutescunt baptizari aut penitam accipere, si aliunde saltem
verbis suis vocis potuitae testimonia, go q. nus et sic, nus fa,
cium petit confessionem n. est valide & licite absolui. Ex quo
infero ora Bartholomaei a S. Fausto tali casu negaverunt hu
dicio pie absolutum ferri, q. ubi certè est deesse aliqui certè
cinitalis furti n. est licite adhiberi for. Sacri in intentione illud
conficiendi.

Verum

Ctg 1.º Qui subito petit absolui casu quo eros vel parendi tangit 13
quoplicia & desiderat sentiby, et eros vel parendi posito casu ap
petiae absolui valide & licite, go etiam q. libat for. probs & pis
moribundis. Ergo la pbr. q. libat for. probs & pis qualiscumq
orat: Pater noster petit absolui a peccatis, ergo illa absolutio indigebit.

Vitam absolui pōt. moribundo q. neq; confessionem petiit, neq; ullum signum doloris de peccatis
fessionis: si petit. nec unicuiq; pōtest, qm cum faciat se n. pōt obtinere nisi p. harum
penitēt. seu confessionem petit eo ipso confessionem: ergo Dc. Et ad argm pro D.
ens est absolui ores absolutē N. sub condic, si n. incidit in novum
peccm mortale Ad. N. 3 qām, nāo ē, qa eo ipso q incidit in novum peccm
mortale retractat dolorem & accusationem sui, in quātū novum illud peccm fe-
cit, et illi actus doloris & accusationis n. extendunt se ne qdem virtualiter,
prout requirit ad harum penitēt: sed ad ea peccata, cū n. extendant se ad peccm,
q de novo ē commissum. Sine negatur 3 qa Et Ad N. assumptum
Bacon pro qa Pater noster recitari abq; tam haereticis qm Catholicis
tam probis qm scelestis & in non dicunt eo ipso dolent de huiusmodi peccatis aut pe-
tant confessionem pro articulo mortis. Ad aliud ē hic voluntas confitendi &
petendi absolutionem in hora mortis aliud cum desiderio petere, licet qui viri pii
dum sani erant Pater noster, & petentes remissionem suorum peccatorum voluntarie
mari, saltem eo ipso volunt accusandi se in hora mortis & dolendi
de huiusmodi peccatis n. hic accusant, aut dolent de facto.

14 Obr. 2. Greg. XV cum ait Archiepus Bononiensis in memoriali suffragiorum edito Bononiae quod ait sibi dari absolutionem & Clemens VIII diur
sub condic absolvisse eum, quod ipse autem ex fabrica S. Petri, quae
valida & licita ē ejusmodi absolutio nra, disfiat solum sub condic.
Et N. 3 qām, nāo ē, qa Greg. XV loquitur fuit id temporis tanqm
Doctor quidam. Clementis VIII factum ē valde dubium, qa Ad.
ego dicit se de illo Romae diligenter inquisivisse nihil tamen sed
invenisse. Praeterea potuit Pontifex supponere illum in ipso
casu adhuc esse vivum, adeoq; absolutionem petere, quae est
quinti de aliis moribundis Vide Ibi.

15 Obr. 3. In judicio suae hoc fiat accusatio virtualis, atq; pia & proba
vita moribundi ē sic in nunc accusatio virtualis de peccatis praeteritis, ergo
major, in quibus videtur esse difficultas, pbr. qui desperantur in culpis
suis damnat tanqm sibi ipsi mittitur mens & ut carnifices pe-
dit etiam nolle illum accusset solliciter, qa bona & vita mala actus
excusant illum virtualiter, ergo. Hoc autem probant cum, q desperan-
dis in

Ultra abrodi pot moriendo, eg nec, ffuorum potest, qeq; ullu signum doloris dari.

Dico ergo pro hac ultima hui accusae absolui, qa ipsa adversus sacramentum
fuit ... et kontualiter. Et absolute N. 5 gam, nao disparitas
Eqa ... adeqs huic ... aut accusao fiet a no, d. a procuratore
qa quamdoeung, imo pt plusq; eg hac ei accusae, dummo eg delicti
... nolo ... aut ni eo defendar de p fatis; seg ... magis
... fori humani.

16. Ob. 1. Ri suam poenam ... stria qm ... fessio, atq; ipsa
... sufficit Christo profecto vel imperfecto, go tm sufficiat ... hui accusao
... profecto aut imperfecto, quatenus professio in quolibet moribundo qui
... Hoc enim probant ad suam poenitentiae sufficiam absolutionem se
... ipsam Ecclesiam imperfectam. Et absolute N. 5 gam, nao disparitas
... Christo imperfecto seu altro ... dolor, tuet non tam profecto qm Christo
... imperfectio, at vero accusao hui ... fessio ipsa Ecclesiae imperfectae
... moribundo parent adversari non ... vera accusao et professio, qo fremi
... eg illig defit non subsistet suam poenam.

17. 5. Extrema unctio est dari moribundo etiam nulla signo extremo campe
... et absolutio. Et N. 5 gam, nao disparitas, qa potitio extremae ui
... non ... extrema unctionis, et a. extremae professio poenitentiae
... suae poenae. Vade nao cur eg modi moribundo absolutio et sacra
... Ecclesiae, eg de facinoribus hui vel illi subsequendi suam poenitentiae, nec
... infamiae proinde.

18. Sectio 4ª Utrum retineri potest circumstantia gravis publicae
... pt periculum infamiae apud ... fessorum.

... pt periculum infamiae &c. qa ab quo aliud procedamus
... manifestae minetur potest solum circumstantia gravis vel chu
... subsistantia pti quoeung, dummodo illud ... non poe.

Log. Ob. 1. De periculo solus infamiae circumstantia gravis alia poe
... Navarr, Vejuenig, Medina, Bonacin, &c
... Valen, Silaloboz, Bonacin de la Cruz, Diana, Arri
... Nayart S. Thomas, Cajetan, Lodez, Vas
... Emman. Sa, Ribeiro Bonacina, Lamin, Lessius, Sanchez,

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

Dialeguitè manifestationis.

Ipsam retineri potest circumstantia opticis posse pro pudore infamia apud confessarium.

Ergo Vedi. Ex quo patet spiritualem authoritatem utramque, sortem publicam et privatam et tutamen ti propri. Quod vero agat de publicata intrinseca fama data in radice, antequam dicam, quid Certum:

1. Suppono 1°. Non mihi intrinseca natura est infamare alium qui furari, autem dere; unde licuit in nullo casu, ubi in publicis prudenter [illegible] nisi dicit virtus, fama, [illegible] dispensisse et [illegible] licet alteri oripe item aut ademiam, itaque neque licet alteri tripe famam [illegible] tui ejus delicta alteri manifestando.

Suppono 2°. Licet aliquis odia ita habet intrinseca mala, ut in ejus [illegible] persona non posit ullo modo [illegible] odium [illegible] blasphemia, mendacia etc. Ipse tamen [illegible] licet intrinseca quidem mala [illegible] à Deo dispensabilia, ut gaudi et occidere [illegible] nicari, tape, alienis, manifestare alterius delictum etc. cum [illegible] virtus, fama, bonor [illegible] sola sua voluntate dare nisi licitum occidendi, [illegible] sionis et infamandi, quia etiam haec de se quia occultissima criminum [illegible] manifestabuntur in die judicij.

Quod vero et fama [illegible] et [illegible] fama Christi.

Ratio suppositij cardinalis difficultatis in [illegible] Christi in favorem intentionis [illegible] dederit novis demittentem, jus in famam ejus, ut poenam occultum illius delictum et [illegible] manifestare. Si non dedit, rarum erit circumstantiam ejus in [illegible] explicare, si non dedit, tenebitur penitentem sub poena mortali illam [illegible] et [illegible].

2. Dico. Obligatio sub levi sub poena gravi in confessione manifestare circumstantiam ejus quae apud confessarium dependere a gravis illius infamia; ita [illegible] licita. Probatur ex nullo fundata, ut patebit ex solutione objectionum [illegible] sufficienter Christum in favorem Sacerdotis penitentem dedisse potestatem in famam proximi, ergo etc. Confirm. jubetur adversarius et ab alio [illegible] in tenebris confessario revelare potest quem si prudenter timeam illud ab ipso revelandum etiam unico, ergo multo magis tenebor revelare confessario delictum ejus. Sigla probat. Licuit in obstante intentione confessionis habeo jus concessum a Deo, ne ullus alius sciat meum delictum quam confessarius meus, ita etiam presumendum est ejusdem Dei jus, ne ullus sciat ejus delictum nisi ipse.